

UTVÄRDERING

Edsbyn & Alfta

Ovanåkers kommun
Socialförvaltningen

UTVÄRDERING

Aktivitetshuset och Non Stop

Ovanåkers kommun

2014-07-03

Utvärderare:
Filip Kopparmalms

Handledare:
Dagmara Hälsing

Innehållsförteckning

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
INLEDNING	0
FÖRORD	0
SYFTE & MÅL	0
FRÅGESTÄLLNING	2
ANALYS/DISKUSSION	3
AKTIVITETSHUSET	3
NON-STOP	5
STATISTISKT RESULTAT FÖR FRÅGESTÄLLNING	7
<i>Aktivitetshuset</i>	7
EVENTUELLA ÅTGÄRDER	9
AKTIVITETSHUSET	9
NON-STOP	10
VAD INNEBÄR SJÄLVHJÄLP?	11
JÄMFÖRANDE ANALYSER	12
SAMMANFATTNING	13
REFERENSLISTA	14
FÖRELÄSARE	14
ARTIKEL	14
BILAGOR	
BILAGA 1	15
BILAGA 2	16
BILAGA 3	17

Inledning

Förord

Jag vill först och främst tacka alla i personalen som har varit otroligt trevliga, hjälpsamma och verkligen underlättat mitt arbete. Jag vill även tacka tolkarna samt deltagarna som ställt upp i deltagandet av utvärderingen. Tiden på Aktivitetshuset har varit väldigt lärorik och jag är glad över att fått lära känna allihopa. Jag hoppas att min utvärdering är till någon nytta och önskar er all lycka i framtiden.

Syfte & mål

Utvärderingen går ut på att få en inblick i hur deltagarna anser att de har nytta utav sina nya kunskaper. Att introduktionen av de svenska språket får dem att känna sig mer som en del av samhället, men även om Ovanåkers kommun arbetar i rätt riktning och deltagarna får känna att de kan stå på sina egna ben.

Jag vill även ta reda på om deltagarna trivs i den miljö de är i och hur de utvecklas och även att personalen ska ha en chans att få en inblick hur deltagarna tycker att man ska forma och förbättra deras verksamhet. Jag känner också att jag vill frambringa de hörnstenar som verkligen betyder mycket för deltagarna, så att man även här får en överblick i vad som fungerar bra i verksamheten för att sedan kunna behålla dem.

Utförandet

Utförandet går till på det sättet att jag ska intervjuar deltagarna för att få åsikter och en större överblick av vad de tycker och tänker om verksamheten. Intervjuerna går till på det sättet att jag använder mig utav tolk, men även pratar svenska med de deltagare som kan svenska. De deltagare som jag intervjuat är handplockade ifrån Non-stop och Aktivitetshuset. Under intervjun så får deltagarna även prata fritt och inte bara svara utifrån de frågor jag ställer. Efter intervjuerna så sammanställer jag de svar och synpunkter jag fått av deltagarna för att sedan analyserat informationen till en sammanställd utvärdering.

Jag har också gjort en lättare statistik korstabell med diagram som visas i bilagor för att man ska kunna få en översikt hur jag gått tillväga. Denna korstabell kan vara lite missvisande vilket man får ta hänsyn till då jag bara intervjuat en mindre del av deltagarna, men även på grund av att mina frågor är väldigt öppna och tillåter att man har större svars möjligheter. Jag har helt enkelt efter min egen bedömning av de svar jag fått, skapat alternativen som tas med i statistiska uppgiften.

På Aktivitetshuset är det totalt 27 deltagare just nu, kapaciteten för lokalen är 40 st där inklusive personal är inräknade av alla dessa så har jag har intervjuat 9 personer på Aktivitetshuset av dessa så var 4 män samt 5 kvinnor. Alla deltagare är under etableringsreformen dvs. har inte bott i Sverige mer än 2 år.

På Non-stop är det totalt 14 st deltagare just nu, var av jag intervjuade 9 st av dessa så var 4 män samt 5 kvinnor, varav två deltagare hade kommit ut i praktik som blev inkallade för intervjun på Non-stop eftersom de hade bättre svenska. Där ca 90% av deltagarna har bott i Sverige mer än 2 år.

Frågeställning

1. Vad anser du att är det bästa med Aktivitetshuset/Non-stop?
2. Känner du att du utvecklas inom språket/din datakunskap och liknande då du går på Aktivitetshuset/Non-stop?
3. Använder du dig av den kunskap du har lärt dig på Aktivitetshuset/Non-stop i ditt hem. Så som svenskan och dator användning (ord, meningsuppbyggnader och datorkunskapen).
4. Anser du att den tid som vi använder på Aktivitetshuset/Non-stop används på bästa sätt?
5. Om inte, vad skulle vi kunna göra för att tiden ska användas bättre?
6. Får du den hjälp du behöver av Ovanåkers kommun? Så som information om utbildning, arbetsplatser, boende och liknande?
7. Vad önskar du att vi skulle göra för att hjälpa din utveckling ännu mer?
8. Får du hjälp att komma åt den information du behöver för att uppnå dina mål?
9. Får du en inblick i hur arbetslivet ser ut i Sverige?
10. Vågar du säga till om det är någonting du inte förstår?
11. Känner du dig mer som en del i kommunen nu än då du började? Får du nya kontakter och känner att du kan kommunicera med dem genom att använda den svenskan du lär dig?
12. Känns det bra att gå till Aktivitetshuset/Non-stop? Om bra/dåligt varför?
13. Hur ser du på framtiden, förbättras dina möjligheter så att du tillslut kommer kunna nå ditt mål?
14. Har du skrivit cv? Fick du den hjälpen du behövde för att skriva cv?
15. Har du börjat att söka jobb och lämnat ut ditt cv till någon arbetsplats?
16. Har du haft möjlighet att vara ute på arbetsintervju?
17. Kan man förbättra trivseln i lokalerna? Om man kan det på vilket sätt?
18. Trivs du med personalen och hjälper de dig med det du behöver?
19. Trivs du i Ovanåkers kommun?
20. Om inte vad kan vi göra för att få dig att trivas bättre?
21. Finns det någonting personalen skulle kunna tänka på att göra som får dig att trivas bättre? Så som att prata långsammare, vara tydligare etc.

Analys/Diskussion

Personligen så kan jag känna att av alla deltagarna som jag intervjuat så vågar inte riktigt alla säga vad de tycker och tänker det är väldigt synd. Jag anser att detta är på grund av att man inte vill kritisera, tycka till och okunskap om vad man kan förbättra mm. Men överlag så har jag fått in ett underlag som jag kan analysera och diskutera.

Aktivitetshuset

Av de deltagare som jag intervjuat så märks det att de trivs på Aktivitetshuset, Ovanåker och väldigt mycket med personalen. Alla känner att de utvecklar svenskan, datorkunskapen och liknande under tiden de går på Aktivitetshuset samt att hela konceptet ger mycket dvs. studiebesök, diskussioner mm. Deltagarna anser att det är viktigt att kunna ta del av Aktivitetshuset lektioner bl.a. för att man inte ska bli hemma utan någon aktivitet, men även för att man utvecklas hela tiden. Det är en positiv känsla man får när man intervjuar deltagarna. Jag har även fått kunskapen om att de flesta av deltagarna har mål och ser positivt på att de ska kunna nå dessa mål i framtiden. Man kan se att deltagarna är entusiastiska och vill ut i arbetslivet, eftersom flera av deltagarna har sökt sommarjobb eller praktik och av de som inte har gjort det så är det framför allt därför dem vill förbättra sin svenska först. Av de nio stycken jag intervjuade så hade alla lärt sig skriva cv och alla ansåg sig kunna använda svenskan som de lärt sig på Aktivitetshuset i det vardagliga livet som i konversationer på ica, kyrkan och liknande. Att kunna delta i vardagliga konversationer på svenska, knyta kontakter och använda sig ut av ett skriftligt cv anser jag vara en grund till att man blir självständig.

Ibland kan deltagarna tycka att det blir lite för mycket repetition vilket leder till att man blir uttråkade, deltagarna förklara även att det är förståeligt att det inte alltid kommer vara roligt men ser gärna en variation av något slag då dagarna blir långa. Några av deltagarna anser att det skulle vara bättre om man studerar till nivå B på SFI innan man kommer till Aktivitetshuset, de anser att det är för avancerad svenska då man är helt ny på Aktivitetshuset. En av anledningarna till varför de tycker att man ska studera till B nivå är att om man inte förstår någonting alls så tappar man lätt intresset. Några av deltagarna tycker även att personalen ska vara ännu petigare så att meningssupplegningarna blir helt korrekt uppbyggd istället för att acceptera meningarna som de är. De menar att om man lär sig exakt rätt så utvecklas man snabbare, för när man ska hålla en konversation utanför aktivitetshuset så vill man kunna uttrycka sig så personer förstår. Det finns även de deltagare som anser att man ska fortsätta att diskutera i till och med större utsträckning än vad man redan gör. Man kan bl.a. diskutera samhället, länder, kulturer och liknande.

När man är nyanländ i Sverige så är det svårt att ta in alla svenska seder och bruk så vissa deltagare anser att det är viktigt att denna information tas upp regelbundet under en längre tid så man förstår varför personer gör så och så.

Några Citat från deltagarna:

”De vill hjälpa mig och för mig känns det som att dom är bra för alla”: Kvinna om personalen

”Det är bra att komma hit, mycket bättre än att vara hemma” Kvinna om Aktivitetshuset

”Jag tycker att man ska diskutera mer, om länder, samhället och massa liknande” Kvinna

”Jag vill att man ska kunna svenska innan man börjar här, de finns tolk men jag tappar intresse då jag inte förstår någonting” Kvinna

”Jag kommer kunna uppnå mitt mål” Kvinna om sin framtid

”Första månaderna på Aktivitetshuset var inte bra” Kvinna om varför det blir för svårt att bara hoppa in i Aktivitetshusets verksamhet.

”Jag tycker att det är intressant att lära mig om Sverige historia” Man om lektionerna

”För andra deltagare kan det vara bra om man frågar så de måste diskutera för att förstå” Man om varför man måste få igång diskussioner så de inte bara sitter tyst.

”Det är jättebra att dom häver in orden efter filmstunderna i meningar” Man om lärotekniken

Non-stop

Deltagarna anser att personalen är väldigt bra och hjälper dem då de behöver hjälp. Vissa önskar att det fanns tolk tillgänglig på alla språk särskilt då de ska utträta något via arbetsförmedlingen eller liknande detta är eftersom de känner att de inte kan uttrycka sina åsikter själva. Det har introducerats att man via eget ansvar ska kunna ta hand om sitt eget pappersarbete, vilket jag fick frågor och kritik om från deltagarna. De anser att det blir för mycket som de inte förstår och behöver hjälp med det. Cirka hälften av deltagarna har skrivit cv och de flesta har tagit del av information om praktik och arbete. Att deltagarna har gjort det påvisar att de tagit steg mot att bli självständiga. Deltagarna anser även att de får den information de behöver för att nå sina mål som kan vara praktik och arbete. Det man kan analysera efter intervjuerna är att de anser själva att de behöver bättre svenska innan de kan nå sina mål. Även de som redan nått arbetsmarknaden kan behöva fortsätta att förbättra sin språkliga kunskap.

Deltagarna trivs i lokalen, men det skulle vara önskvärt att skaffa en större lokal och fler datorer. De flesta anser att deras svenska har utvecklats sen de kom till Non-stop, om de inte förstår något som sägs så vågar de fråga personalen vilket bevisar att tillit finns. Alla trivs väldigt bra i Ovanåkers kommun, de anser att Ovanåkers kommun är en lugn, trevlig och trygg ort att leva i. De man skulle kunna förbättra är att kanske fördela tiden mer efter vad de som enskild individ behöver, vissa anser att de kan bli för mycket av de andra aktiviteter som ingår i programmet så som snickeriverkstad, sy och liknande. Medan andra tycker att det är väldigt bra med aktiviteterna, det är svårt att avgöra vad som är det bästa för deltagarna i det här fallet, men man kan definitivt strukturera om det på något sätt. Några av deltagarna anser även att de rör sig i cirklar och att man inte riktigt tar sig någon vart, men det är många som vill lära sig mycket och de anser att ha för mycket andra aktiviteter kan krocka med deras egentliga behov så som att läsa, skriva, prata och kunna utföra administrativa saker så som att fylla i blanketter mm. Det finns även de som önskar att de hade mer SFI tid och inte riktigt förstår varför det var/är så lite tid där. Deltagarna vill även ta del av den datorkunskap som kan vara nödvändigt i det svenska samhället.

Man kan också se att de flesta anser sig inte ha någon tid alls då de är hemma till att utöva svenskan som de lär sig under tiden på Non-stop. Deltagarna som i sin tur använder sig av svenskan hemma anser jag har ett större ordförråd, men de flesta känner att de kan använda sig av den svenska de har lärt sig t.ex. på bussen, ica och andra offentliga platser och att de

gör det påvisar också att de blir mer självständiga.

Några citat från deltagarna:

-”Safe life” Kommentrar på hur han trivs i Ovanåkers kommun

-”Om gud vill” kommenterar om hur hon ansåg att hennes arbetsmöjligheter såg ut i framtiden.

-”Jag trivs med de här aktiviteterna, men jag lär mig hellre svenska” Om sy och snickeriverkstad kvinna.

-”Jag gillar att sy, men det kan bli för mycket med de andra” Kvinna om att det är bra med variation men har hellre bara en aktivitet.

-”Mycket bättre nu än förut” Kvinna om vad som är bra med Non-stop, det visar på att man rör sig åt rätt riktning.

-”Tycker om SFI mycket bättre för man får lära sig skriva och få lärare. Jag förstår inte varför jag sluta SFI” kvinna

Statistiskt resultat för frågeställning

Aktivitetshuset

På aktivitetshuset så svävade inte deltagarna ut så mycket utan svaren blev liknande under intervjuerna. Eftersom svaren blev liknande så bestämde jag mig för att med ett statistiskt verktyg som heter Spss, göra en enkel korstabell samt stapeldiagram för att man ska få en liten överblick över hur deltagarna svarade. Där emot på Non-Stop så blev svaren mycket svårare att analysera eftersom deltagarna lätt kunde sväva ut, detta lede till att jag bestämde mig för att inte göra någon korstabell på de resultaten. Istället har jag diskuterat resultatet på föregående sida.

Den här korstabellen visar hur de män och kvinnor som jag intervjuat på aktivitetshuset svarat på frågan, den visar också procentuellt hur de svarat på frågan. Frågan som ställdes var "Vad är det bästa med aktivitetshuset?". Se bilaga 1 för att få mer förståelse via stapeldiagram. De man kan läsa ut av korstabellen är att det är en jämn fördelning mellan vad som är bra med aktivitetshuset: personalen, hela konceptet och diskussion samt studiebesök.

Vad är det bästa med Aktivitetshuset?

			Vad är det bästa med Aktivitetshuset			Total
			Personal	Hela konceptet	Diskussion & studiebesök	
Kön	Man	Antal	2	1	1	4
		% of Total	22,2%	11,1%	11,1%	44,4%
	Kvinna	Antal	1	2	2	5
		% of Total	11,1%	22,2%	22,2%	55,6%
Total		Antal	3	3	3	9
		% of Total	33,3%	33,3%	33,3%	100,0%

Korstabellen visar den procentuella svarsindelning för män och kvinnor. Frågan som ställdes var ”Hur trivs du i lokalen?”. Se bilaga 2 för att för att få mer förståelse via stapeldiagram. Det man måste ta till hänsyn i denna fråga var att de som inte trivdes så bra ”dåligt” hade inget problem med lokalerna, de påpekade att det kunde vara för mycket folk i det lilla rummet ibland, samt att det skulle varit bra med lunchrum för deltagarna.

Hur trivs du i lokalen?

			Hur trivs du i lokalen		Total
			Bra	Dåligt	
Kön	Man	Antal	2	2	4
		% of Total	22,2%	22,2%	44,4%
	Kvinna	Antal	5	0	5
		% of Total	55,6%	0,0%	55,6%
Total		Antal	7	2	9
		% of Total	77,8%	22,2%	100,0%

Frågan som ställdes var ”Användes kunskapen man har lärt sig i aktivitetshuset hemma?”. Se bilaga 3 för att få mer förståelse via stapeldiagram. I detta fall fanns det ett svars alternativ som var nej, men då alla deltagarna använder sig utav kunskapen hemma så försvinner detta alternativ ur korstabellen.

Används kunskapen man lärt sig i aktivitetshuset hemma?

			Används kunskapen man lärt sig i aktivitetshuset hemma?		Total
			Ja	Delar av den	
Kön	Man	Antal	2	2	4
		% of Total	22,2%	22,2%	44,4%
	Kvinna	Antal	2	3	5
		% of Total	22,2%	33,3%	55,6%
Total		Antal	4	5	9
		% of Total	44,4%	55,6%	100,0%

Eventuella åtgärder

Aktivitetshuset

Man skulle kunna ge ut mer information som är inriktad på deras mål. Jag skulle även rekommendera att eventuellt strukturera små personliga mål för var och en av deltagarna ett exempel på det kan vara att man bestämmer vad de ska ha lärt sig när månaden är slut. Så deltagarna tydligt ser varför de gör de aktiviteter som de gör.

Mer hjälp till självhjälp istället för att använda sig av tolk förtidigt. Detta är någonting vissa av deltagarna enligt intervjuerna anser vara något viktigt. Det syns tydligt att personalen strävar efter att deltagarna ska utvecklas, men som i allt annat så vill man hjälpa deltagarna till att utvecklas snabbare, detta kan leda till att man försämrar deras förutsättningar istället för att hjälpa dem i längden. Därför anser en del av deltagarna att det är otroligt viktigt att man istället för att sätta in tolk för tidigt ska försöka förklara orden med gester, bilder och låta dem klura lite på det. Man måste dock förstå hur pass viktigt det ändå med tolk, det är alltså ingenting jag menar att man ska ta bort. Men tolk kanske inte alltid behöver vara första alternativet.

Det förekommer även vissa strukturella problem både för personal samt deltagare. Ett problem är att nya deltagare skrivs in i verksamheten en efter en. Detta leder till att strukturen rubbas, detta syns då de inte ligger på samma kunskapsmässiga nivå som de andra deltagarna. Jag anser att man istället för att ta in en person i taget så skall de låta deltagarna gå på organisationen SFI tills de blivit en grupp på ca tio personer som kan börja samtidigt, därefter utvecklas de förstås i olika takter men då har redan personalen ett bra system på åtgärder för det. Om man skulle utföra åtgärden så skulle man kunna avlasta arbete för personalen som måste anpassa sig efter nyanlända, men även för att de deltagare som blivit bra på svenska ska kunna utvecklas i en snabbare takt vilket leder till att fler kommer ut i arbetslivet. Om detta inte är ett alternativ så skulle man kunna göra riktiga nybörjargrupper på aktivitetshuset, där man i princip börjar precis som SFI med otroligt lätta meningar, ord och liknande istället för att de ska gå med dem som redan kan en del. Om man kastas in i något utan att förstå vad som sägs eller händer så utvecklas man inte på bästa sätt, så jag skulle föreslå att man utvärderar de helt nyanländas kunskap och låter dem få ett speciellt schema, första månaden, så att de kommer mer på samma nivå som de andra.

Non-stop

Känslan är att man med en bättre struktur kan både för deltagarna och personalen arbeta fram en bättre arbetsplan som ger en större utvecklingspotential. Att ha tydliga regler om hur personalen ska arbeta mot deltagarna för att alla tillsammans ska fortsätta utvecklas åt rätt håll. Jag vet att det finns vissa språkprogram som man kan använda sig av för att hjälpa till med språkutvecklingen vilket jag rekommenderar att man kan använda. Detta kan leda till att datorkunskapen ökar samtidigt som man ökar kunskapen om det svenska språket. Ett sådant program skulle kunna vara ett liknande som Rosetta har skapat för att lära sig ett nytt språk. Deltagarna kan behöva mer kunskap inom skrift, läsning och datorkunskap på plats. Framförallt eftersom de vill lära sig att skriva cv och liknade vilket är ett av projektens mål, jag anser att man ska använda sig av hjälp till självhjälp för att kunna få deltagarna att sköta hand om de som behövs för att bli mer självständiga i dagens samhälle.

Den känslan jag får av Non-stop är att det är överbemannat med personal och praktikanter utan någon riktig platschef. Det finns olika anledningar till varför de behöver en chef, men framför allt att just nu finns det många viljor vilket leder till att deltagarna och stämningen på arbetsplatsen inte är vad den skulle kunna vara. Eventuellt att detta förbättras då man byter lokaler med tanke på att de får mer yta att röra sig på då. Självklart så behövs personalen, men det blir lite för mycket folk på en väldigt liten yta just nu. För att förstå varför man behöver en chef i detta fall så kan man ta del av bl.a. Hilmar Hilmarssons föreläsning i ledarskap där han beskriver varför en positiv ledare skapar god stämning i personalen:

Ledare som har en positiv framtoning smittar medarbetarna med sin positiva känsla. Det här framkommer tydligt i en doktorsavhandling (Razulzada, 2007) där förklaringen bakom är spegelneuroner – ett inbyggt system i hjärnan att härma andras beteende. Farida Razulzada säger i intervju: "Är chefen glad och uppsluppen och entusiastisk så kommer det att smitta" (NY TEKNIK, 23 april, 2008).

Efter att läst en enkätundersökning från Non-stop så har jag kunnat göra en mindre analys att deltagarna vill lära sig mer svenska, klockan, stavning och liknande. Enkätundersökningen påvisar också att ambition finns kring deltagarna och man kan även se att de anställda vill mycket vilket är positivt.

Så som jag har förstått det så är sidoaktiviteterna till för att kunna bli mer introducerad i den svenska kulturen och hur samhället fungerar. Jag skulle vilja se att sidoaktiviteterna används mer som bonusar eller som avbrott när man behöver en variation. Det ska leda till att man på ett mer effektivt sätt se till att deltagarna förbättrar sin kunskap, när de på deras egen fritid inte anser sig ha tid för att utöva det svenska språket. Just nu så blir själva målet lidande enligt mig, den bilden jag får är att det blir för mycket andra aktiviteter runt omkring. Dock så anser jag att det även är bra att ha dessa aktiviteter men kanske i en mindre utsträckning eftersom det alltid är bra med variation.

Vad innebär Självhjälp?

”Likaväl som man har ett vårdande och hjälpande arbetssätt så kan omsorgsarbetet skötas med ett rehabiliterande förhållningssätt5 (Lilja, 2001). Med det menas att på ett målinriktat och pedagogiskt sätt ta tillvara personens egna resurser och ge hjälp till självhjälp. Att väva in träning och aktivering i vardagen där de bästa träningsmöjligheterna finns. Allt som sker under dygnet har betydelse för rehabiliteringsprocessens förlopp. Därför kan inte rehabilitering isoleras till specifika avgränsade tillfällen i tid där insatserna utförs av speciell rehabiliteringspersonal. Rehabilitering kräver ett teamarbete där flera yrkesprofessioner är involverade och där även rehabiliteringstänkandet genomsyrar vardagen så att sambandet mellan att utföra vardagliga sysslor och rehabiliteringsinsatserna blir tydligt. Det leder till att alla personer som finns i individens vardag måste ha ett rehabiliterande förhållningssätt. Insatser som är ”snällt tänkta” eller ”sparar tid” kan fort leda till passivitet. Inaktivitet på grund av effektivisering, tidsbrist med mera skapar passiva omsorgstagare som i förtid blir helt beroende av personalen (a.a.).

Om de personer som vårdar de äldre skall kunna arbeta utifrån ett rehabiliterande perspektiv, måste de både ha kunskap om vad ett rehabiliterande förhållningssätt innebär och möjlighet till individuell handledning från fall till fall (Nationella handlingsplanen för äldrepolitiken, 2001, Lilja, 2001). För att detta ska vara möjligt krävs utbildning både vad det gäller medicinsk och social kunskap såväl som om vad rehabilitering innebär för vård- och omsorgspersonalen samt för den äldre personen själv. Både teoretisk och praktisk kunskap krävs, därför blir också handledning en nödvändig del i vardagsarbetet. Vidare måste personalens arbetssituation inrymma möjligheter att verkligen arbeta på ett sådant sätt att rehabiliteringen understöds i stället för att underskattas (a.a.).”

Jämförande analyser

Först och främst vill jag lyfta fram den absoluta hörnstenen i verksamheten som är personalen. Min motivering till det är hur de är positiva, hjälpsamma och att de ser varje individuell individ. Man kan tydligt se på möten och konversationer hur pass hängivna och vilken passion de har för deras arbete, jag blir verkligen inspirerad av deras tålamod och förståelse för deltagarna.

Precis som mig så tycker alla deltagare om personalen, vissa framhåller att personalen verkligen tar sig tid samt har tålamod med deltagarna och det uppskattas verkligen.

Av det jag har sett samt efter mina analyser så anser jag att den största skillnaden mellan Non-stop och Aktivitetshuset är hängivenheten till deltagarna, men även hur strukturerna på verksamheterna är utformande av bl.a. schema, planering och hur personalens roller skiljer sig åt. Användningen av det man lär sig på aktivitetshuset gentemot Non-stop skiljer sig också en hel del, det man skulle kunna säga är att Non-stop deltagarna får mer praktisk utbildning i saker som att sy och snickra medan de i Aktivitetshuset hela tiden har aktiviteter som riktar in sig på att de ska ut i arbetslivet och behöver vissa kunskaper om det. Man kan även se att i princip alla på Aktivitetshuset använder sig av svenskan som de lär sig även utanför lokalerna. På Non-stop använder mindre än hälften av de jag intervjuat som svenskan i hemmet, dock ansåg de flesta att man kunde använda sig av svenskan man lärt sig för att handla och liknande, detta kan vi även se i den tidigare diskussionen och analysen.

Av de jag har intervjuat så kan man se att många har ambitioner att studera vidare efter aktivitetshuset medan man på Non-stop hellre vill ha arbete. Detta kan bero på att det är en äldre deltagargrupp på Non-stop gentemot aktivitetshuset. Man kan även se en skillnad i hur pass mycket svenska man talar och förstår på Aktivitetshuset jämfört med Non-stop under de intervjuer jag har haft.

Sammanfattning

I den här utvärderingen har jag gått igenom huruvida deltagarna är redo för att stå på egna ben. Jag har undersökt om de trivs i Aktivitetshuset och Non-stop samt analyserat och framfört deltagarnas åsikter. Jag har gjort sammanställningar av resultaten samt gjort tre enkla statistiska uträkningar så att man ska få en liten överblick hur jag gått till väga samt hur svaren sett ut. Jag har även givit exempel på vad jag anser att man kan göra för att förbättra verksamheten. Överlag så finns det alltid rum för förbättringar, men känslan är den att verksamheten och ledningen redan har en inblick i vad som behövs göras, samtidigt som de rör sig i den riktningen.

Referenslista

Föreläsare

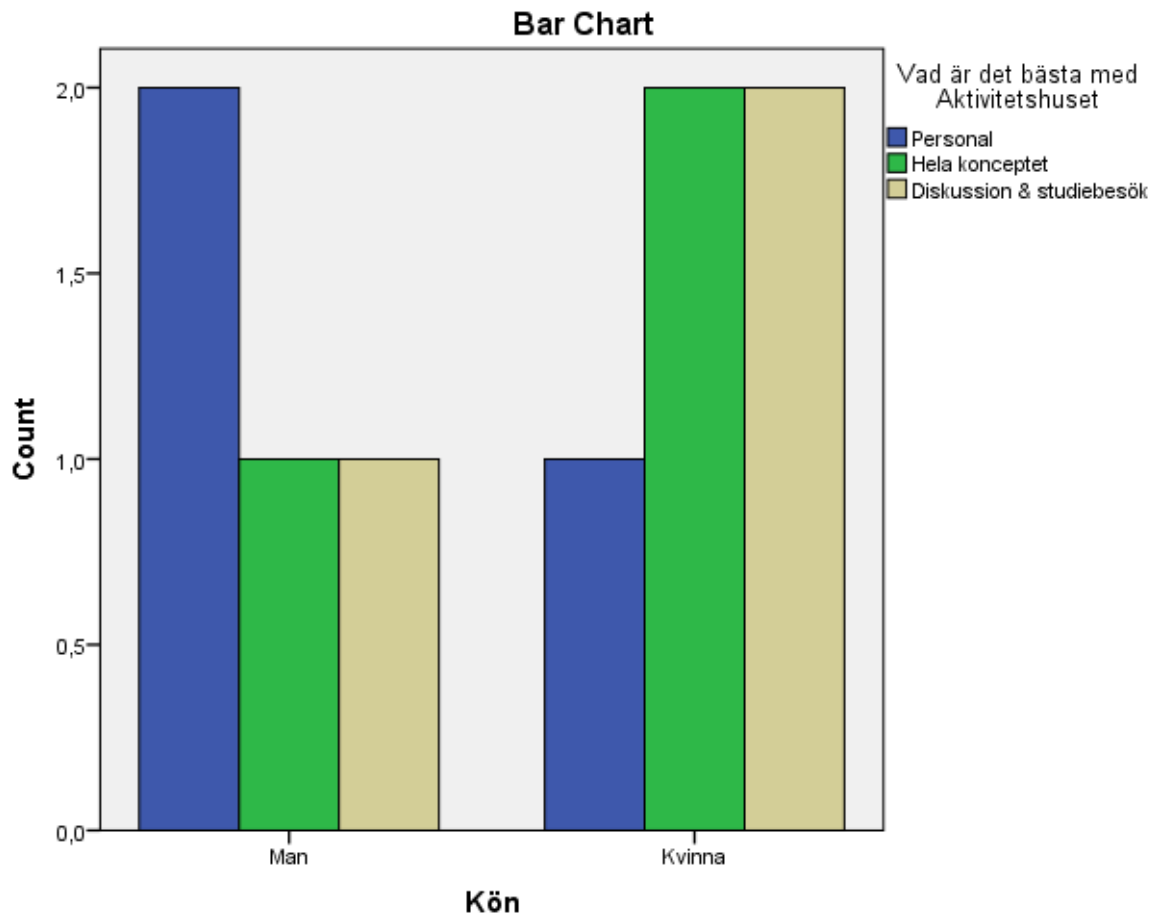
Hilmar Hilmarsson, 2014, föreläsning om ledarskap och hjälp till självhjälp.

Artikel

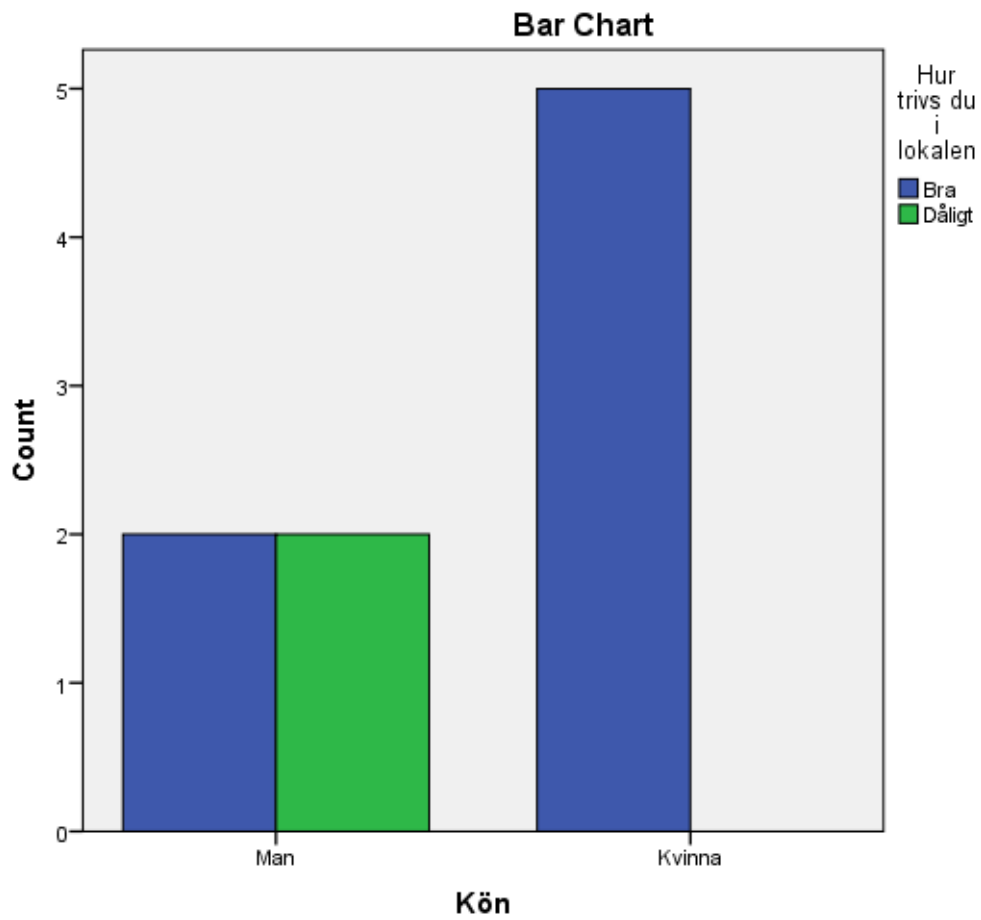
Socialstyrelsen 2001. [Hämtat 2014-06-25]

http://www.socialstyrelsen.se/Lists/Artikelkatalog/Attachments/11489/2001-123-74_200112375.pdf

Bilaga 1

Bilaga 2

Eftersom inga kvinnor har valt svars alternativet dåligt så skapades således ingen stapel för ”dåligt”.

Bilaga 3

